

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 sierpnia 2014 r.

Pozwem z dnia 25 stycznia 2012 r. (data stempla pocztowego) P. K. (1) wniósł o zasądzenie od T. B. kwoty 28.496,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 12 października 2010 r. strony zawarły umowę o remont mieszkania położonego w W. przy ul. (...). Pozwany zobowiązał się do wykonania dzieła w postaci remontu mieszkania, a powód do zapłaty wynagrodzenia. Postanowienia umowy przewidywały przesunięcie terminu wykonania projektu o czas trwania przeszkody niezawinionej przez stronę powodową. Powód wypłacił pozwanemu 5.000 zł tytułem zaliczki. Z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwanego ze zobowiązań umownych, powód odstąpił od umowy. Po zakończeniu remontu powód podsumował wszystkie poniesione z tego tytułu wydatki, w szczególności koszty powstałe wskutek nieprawidłowego wykonania przez powoda obowiązków wynikających z umowy i zażądał naprawienia szkody. Pozwany odmówił naprawienia szkody. Na dochodzone w niniejszym postępowaniu roszczenie składają się kwota poniesionych wydatków, tj. 23.496,39 zł oraz kwota 5.000 zł z tytułu wypłaconej zaliczki (pozew- k. 1-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 lutego 2012 r. sygn. akt I Nc 367/12 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., I Wydział Cywilny nakazał pozwanemu T. B., aby zapłacił powodowi P. K. (1) kwotę 28.496,39 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.774,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniósł w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie I Nc 367/12- k. 27).

W sprzeciwie z dnia 20 marca 2012 (data stempla pocztowego) T. B. zaskarżył powyższy nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Ustosunkowując się do twierdzeń powoda, wskazał, że powództwo jest całkowicie bezzasadne i nieudowodnione. Wskazał na wewnętrzną sprzeczność pozwu w zakresie prac polegających na zabezpieczeniu mebli. Pozwany zauważył przy tym, że spośród prac wymienionych w umowie nie wykonana została jedynie ściana pod akwariem z uwagi na wskazania akwarysty. W oparciu o zalecenia wykonawcy akwarium, konstrukcja kartonowo- gipsowa, forsowana przez powoda mogła nie wytrzymać obciążenia akwarium wypełnionego wodą, dlatego też pozwany odmówił wykonania jej w sposób niezgodny z zaleceniami specjalisty. W ocenie pozwanego, nie zostały spełnione przesłanki umożliwiające odstąpienie od umowy z zachowaniem możliwości dokończenia dzieła przez innego wykonawcę. Pozwany zakwestionował także istnienie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wymienionymi kosztami, a odpowiedzialnością pozwanego. Zauważył, że w piśmie z dnia 9 listopada 2010 r. powód wskazał listę rzeczy niewykonanych, lecz nie wskazywał, że poniósł jakąkolwiek szkodę. Dopiero w piśmie z dnia 11 kwietnia 2011 r. wskazał kwotę 30.486,39 zł bez wyjaśnienia, co składa się na tę kwotę. Podniósł przy tym, że prace w lokalu powoda zostały wykonane z materiałów za które zapłacił pozwany i które nigdy nie zostały mu zwrócone przez powoda (sprzeciw od nakazu zapłaty - k. 34-41).

W odpowiedzi na pismo pozwanego, strona powodowa podtrzymała stanowisko wyrażone w pozwie i wskazała, że do momentu odstąpienia od umowy nie zostały wykonane następujące prace: wykonanie i montaż ściany w salonie według załącznika nr 2 do umowy, zabudowanie instalacji wodnej płytkami i przygotowanie pod montaż nowej wanny, powtórny montaż umywalki po zamontowaniu nowej wanny oraz doprowadzenie mieszkania do stanu sprzed remontu. Dodatkowo powód wskazał, że szereg prac został wykonany nierzetelnie, jak chociażby instalacja kanalizacyjna odprowadzająca wodę z akwarium, co skutkowało zalaniem lokalu mieszkalnego powoda. Nadto, podniesiono, że wykonanie ścianki do montażu akwarium nie wymagało zastosowania innej konstrukcji niż proponowana przez powoda, na co wskazuje fakt, że ostatecznie ścianę tę wykonano z zastosowaniem płyt gipsowo-kartonowych. Powód wskazał, że odstąpienie od umowy uzasadniały nadto urządzenie libacji i wpuszczanie do lokalu powoda osób nieuprawnionych (pismo procesowe powoda- k. 51-54).

W toku postępowania pozwany T. B. wytoczył powództwo wzajemne przeciwko P. K. (1), w którym wniósł o zasądzenie od powoda - pozwanego wzajemnego kwoty 13548,61 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 listopada 2010 r. do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy o wykonanie remontu mieszkania z dnia 12 października 2010 r. i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powód wzajemny wskazał, że żąda zasądzenia od pozwanego kwoty 15.800 zł tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy o wykonanie remontu mieszkania, pomniejszonej o otrzymaną zaliczkę w wysokości 5.000 zł, jak również kosztów materiałów użytych do wykonania prac w wysokości 2.748,61 zł. W uzasadnieniu powód wzajemny potwierdził fakt zawarcia umowy o dzieło z pozwanym wzajemnym P. K. (1) oraz wysokość ustalonego w umowie wynagrodzenia. Wskazał, że wszystkie prace z wyjątkiem wykonania i montażu ściany pod akwarium zostały wykonane zgodnie z umową. Natomiast zabudowa ściany pod akwarium miała nastąpić na podstawie zaleceń osoby realizującej projekt akwarium. Powód zaplanował, że zostanie to wykonane z płyty kartonowo - gipsowej, zaś zaleceniem wykonawcy projektu było wykonanie z drewnianej płyty mdf ze względu na konieczność utrzymania ciężkiego akwarium. Wobec powyższego powód wzajemny odmówił wykonania ściany niezgodnej z zaleceniami specjalisty. Zaznaczył przy tym, że był gotów wykonać umowę, we wskazanym zakresie, lecz napotkał przeszkody leżące po stronie zamawiającego, który obstawał przy zabudowie z karton gipsu (pozew wzajemny - k. 146-153).

W odpowiedzi na pozew wzajemny pozwany P. K. (1) podtrzymał w całości żądania co do powództwa głównego, wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu konsekwentnie zaprzeczył twierdzeniom pozwanego, aby wszystkie prace objęte umową zostały wykonane, a tym bardziej, że zostały wykonane prawidłowo i w tym zakresie podtrzymał swoje stanowisko w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 r. Odnosząc się do technologii zabudowy akwarium, pozwany wzajemny wskazał, że powód wzajemny odmówił wykonania pracy, żądając zastosowania droższej technologii, nie proponując przy tym, by prace w zmienionej technologii wykonała osoba trzecia, ani też obniżenia wynagrodzenia określonego w umowie. Bezasadne w ocenie powoda były twierdzenia strony przeciwnej, że prace stolarskie nie były objęte umową. Wskazał, że dopiero po podpisaniu umowy powód wzajemny zaczął podejmować działania w celu uniknięcia wykonania zaciągniętego zobowiązania (odpowiedź na pozew wzajemny- k. 170-173).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010 roku P. K. (2) sprzedała P. K. (1) lokal mieszkalny nr (...) położony w W. przy ul. (...). Stan lokalu był bardzo dobry, z wyjątkiem podłogi, która była rozeschnięta oraz posiadała liczne ubytki między deskami. Powyższe było spowodowane niewłaściwą konserwacją podłogi przez dotychczasową właścicielkę. W cenę mieszkania wliczone zostały meble oraz sprzęt AGD wpisane do protokołu zdawczo-odbiorczego. Oprócz tego, w lokalu pozostała czarna sofa, która nosiła ślady użytkowania. Podczas przeprowadzki P. K. (1) poszukiwał ekipy remontowej. P. K. (2) poleciła mu T. B., który wykonywał remont jej lokalu mieszkalnego (okoliczności bezsporne, dowód: zeznania świadka P. K. (2) - k. 285-287, zeznania pozwanego (powoda wzajemnego) T. B. - k. 314-318, częściowo zeznania powoda (pozwanego wzajemnego) P. K. (1)-303-308).

W dniu 12 października 2010 r. w W. pomiędzy P. K. (1) (zamawiającym) a T. B. (wykonawcą) została zawarta pisemna umowa o dzieło. Przedmiotem umowy było wykonanie prac remontowych szczegółowo określonych w treści umowy w mieszkaniu zamawiającego, położonym w W. przy ul. (...). Zamawiający zobowiązał się kupić i dostarczyć wykonawcy dwa kable H., nowy dzwonek, kabel sieciowy (...) oraz głośniki do łazienki, zaś wykonawca zobowiązał się zakupić wszystkie pozostałe materiały potrzebne do przeprowadzenia remontu. Strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 15.800 zł powiększoną o koszt użytych materiałów na podstawie faktur i paragonów przedstawionych przez wykonawcę, w terminie 7 dni gotówką od dnia zakończenia prac remontowych i akceptacji ich przez zamawiającego. W treści umowy przewidziano, że zamawiający zapłaci wykonawcy w terminie 10 dni od podpisania umowy zaliczkę w wysokości 5.000 zł gotówką, o którą pomniejszone zostanie wynagrodzenie (okoliczności bezsporne, umowa o dzieło wraz z załącznikami - k. 9-17, dowód: zeznania pozwanego (powoda wzajemnego) T. B. - k. 316).

W dniu 22 października 2010 r. wykonawca potwierdził przyjęcie zaliczki w kwocie 5.000 zł (okoliczność bezsporna, dowód: potwierdzenie przyjęcia zaliczki- k. 18).

Pismem z dnia 9 listopada 2010 r. odebranych przez T. B. tego samego dnia P. K. (1) poinformował T. B., że z uwagi na wadliwe wykonanie wskazanych w umowie prac, oraz działania jego współpracowników na szkodę zamawiającego powierza dalsze wykonywanie remontu innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo wykonawcy, a w odniesieniu do prac, które nie zostały jeszcze wykonane odstępuje od umowy ze skutkiem natychmiastowym. W piśmie wskazano, że do dnia 9 listopada 2010 r. nie zostały wykonane następujące prace: wykonanie i montaż ściany w salonie według ustalonego schematu stanowiącego załącznik nr 2 pod akwariem na podstawie przygotowanego stelaża i atrapy akwariem oraz zaleceń osoby wskazanej przez zleceniodawcę realizującej projekt akwariem, zabudowanie instalacji wodnej płytkami i przygotowanie pod montaż nowej wanny - wymontowanie zlewu, powtórny montaż zlewu po zamontowaniu nowej wanny wykonywanej przez inną ekipę remontową z uwzględnieniem przesunięcia w lewo zarówno zlewu jak i lustra, doprowadzenie mieszkania do stanu sprzed remontu- zdjęcie zabezpieczeń, przywrócenie układu mebli sprzed remontu z wyłączeniem biurka z zabudową z półkami, usunięcie zabrudzeń remontowych z podłogi, mebli, framug, drzwi, sprzętu AGD, w przypadku niesolidnego zabezpieczenia. Jednocześnie wskazał, że wadliwie zostały wykonane: zabezpieczenie wszystkich mebli podłogi, wnęk drzwiowych, drzwi i elementów elektronicznych - sprzęt AGD przed rozpoczęciem prac remontowych - meble zostały wystawione na balkon bez ich zabezpieczenia przez czynnikami atmosferycznymi, zadbanie o to, żeby na meblach, framugach, oknach, roletach, podłodze, płytkach nie było maziaków z farby ani smug – liczne zabrudzenia (dowód: pismo powoda rozwiązaniu umowy - k. 19-20, oświadczeniem z dnia 9 listopada 2010 r. T. B.- k. 21).

W przedmiotowym lokalu T. B. wykonał większość prac remontowych wskazanych w umowie z dnia 12 października 2010 r. P. K. (1) w trakcie prowadzonych prac nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, co do wykonania poszczególnych czynności. Niewykonane zostały jedynie zamontowanie części osprzętu wraz z umywalką wobec pozbawienia pozwanego możliwości dostępu do lokalu P. K. (1) oraz wykonanie i montaż ściany pod akwariem. T. B. odmówił wykonania czynności w technologii forsowanej przez P. K. (1) z uwagi na zalecenie osoby wykonującej akwariem (dowody: zeznania świadka T. K. k. 33-234, zeznania pozwanego (powoda wzajemnego) T. B.- k. 314-318, zeznania świadka B. A.- k. 233, zeznania świadka J. W.- k. 234, zeznania świadka M. P. - k. 294-296).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2011 r. pełnomocnik P. K. (1) wezwał T. B. do zapłaty kwoty 30.489,39 zł tytułem naprawienia szkody poniesionej przez niego wskutek nienależytego wykonania zobowiązania w terminie 7 dni od doręczenia wezwania (okoliczności bezsporna, dowód: pismo z dnia 11 kwietnia 2011 r.).

Pismem z dnia 11 maja 2011 r. pełnomocnik T. B. odmówił zapłaty wskazanej kwoty wskazując na bezpodstawność żądania (okoliczność bezsporna, dowód: pismo z dnia 11 maja 2011 r.- k. 24).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań wskazanych świadków oraz wyżej wymienionych dowodów z dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały w niniejszym postępowaniu, a Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania ich mocy dowodowej z urzędu oraz w oparciu o twierdzenia stron przyznane wprost i niezaprzeczone przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego - powoda wzajemnego T. B. w zakresie okoliczności zawarcia pisemnej umowy z P. K. (1), wynagrodzenia ustalonego za wykonanie umowy oraz okoliczności współpracy z powodem - pozwanym wzajemnym, jak też w zakresie wykonanych prac i przyczyn niewykonania pozostałych czynności. Zeznania te, zdaniem Sądu były spójne i logiczne, a także znalazły potwierdzenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach świadków wymienionych poniżej.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały także zeznania świadków: B. A., T. K., M. P., J. W. oraz P. K. (2).

Świadkowie B. A., M. P. oraz J. W. wyraźnie wskazali, zakres prac wykonywanych w mieszkaniu powoda oraz ich stopień zaawansowania oraz podali, że powód- pozwany wzajemny nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do

wykonywanych prac remontowych. Jednocześnie B. A. oświadczył, że nie jest w stanie powiedzieć jakie konkretnie materiały i w jakiej ilości zostały zużyte podczas remontu w mieszkaniu powoda.

Świadek P. K. (2) przedstawiła okoliczności zbycia lokalu P. K. (1) oraz stan lokalu w chwili jego zbycia, w szczególności stan mebli oraz podłogi. Z zeznań świadka wynikało, że stan lokalu w chwili nabycia był bardzo dobry, z wyjątkiem podłogi, która uległa zniszczeniu wskutek nieprawidłowej konserwacji przez ówczesną właścicielkę. Nadto, wskazała, że w lokalu pozostawiła czarną sofę, która w jej ocenie nosiła znaczne ślady użytkowania i nadawała się do wyrzucenia. Z kolei świadek T. K. przedstawił relacje między stronami postępowania oraz przyczyny i okoliczności niewykonania ścianki pod akwarium.

W ocenie Sądu, wskazani świadkowie nie mieli interesu prawnego w składaniu zeznań korzystnych dla którejkolwiek ze stron postępowania, a ich zeznania były spójne, logiczne i wzajemnie ze sobą korespondowały.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania powoda - pozwanego wzajemnego P. K. (1) w części dotyczącej zawarcia umowy o dzieło z T. B., zakresu zleconych prac oraz okoliczności nabycia lokalu od P. K. (2). W pozostałym zakresie, zeznania te pozostawały w wyraźnej sprzeczności z zeznaniami świadków oraz

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka E. G. na okoliczność wadliwego wykonania instalacji odpływowej akwarium i jego skutków w postaci zalania mieszkania. Należy zauważyć, że świadek w sposób subiektywny wskazał, że instalacja hydrauliczna została nieprawidłowo wykonana przez T. B., podczas gdy nie ma on ani uprawnień, ani wiadomości specjalnych w zakresie prac hydraulicznych, które pozwalałyby mu wysuwać tego rodzaju wnioski. Dowód z zeznań świadka nie był właściwym środkiem do wykazania tej okoliczności. Oczywiście jest bowiem, że ocena prawidłowości wykonania instalacji wodnej, zwłaszcza o tak niestandardowym przeznaczeniu jak zasilanie akwarium, wymaga wiedzy specjalistycznej, zatem strona powodowa winna zaoferować dowód z opinii biegłego w zakresie hydrauliki lub inżynierii sanitarnej. Takiego dowodu powód nie zaoferował.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne podlegało oddaleniu, a powództwo wzajemne okazało się usprawiedliwione w części.

Powód P. K. (1) wywodził swoje roszczenie wobec pozwanego T. B. z tytułu umowy o dzieło, na podstawie której pozwany zobowiązał się wykonać ściśle określone prace remontowe w lokalu nr (...) położonym w W. przy ul. (...).

Stosownie do treści art. 3531 k.c., strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia, jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykłe wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju, Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie (art. 628 k.c.). Stosownie do art. 642 § 1 k.c., w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. § 2 Jeżeli dzieło ma być oddawane częściami, a wynagrodzenie zostało obliczone za każdą część z osobna, wynagrodzenie należy się z chwilą spełnienia każdego ze świadczeń częściowych. Zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swym zobowiązaniem (art. 643 k.c.).

Na podstawie umowy o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c., przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania określonego dzieła. Efektem końcowym jest pewien rezultat w postaci materialnej lub niematerialnej. Dziełem jest stworzenie czegoś lub przetworzenie do postaci w jakiej dotychczas nie istniało (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, III AUa 120/13, LEX nr 1356464). Najistotniejszym elementem umowy o dzieło jest jej rezultat. Mające

powstać dzieło nie może być oznaczone w sposób zbyt ogólny; rezultat winien być określony z góry, dokładnie i według obiektywnie sprawdzalnych cech (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 kwietnia 2013 r., (...), LEX nr 1322013). Umowa o dzieło, będąca umową rezultatu, różni się od umów starannego działania koniecznością osiągnięcia oznaczonego rezultatu ludzkiej pracy, który musi mieć charakter samoistny i musi być ucieleśniony, a więc przybrać określoną postać w świecie zjawisk zewnętrznych. Rezultat ten musi być przy tym sprawdzalny, czyli zdalny do poddania sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., ICSK 403/12, LEX nr 1341643). Stosownie do art. 644 k.c., dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić płacąc umówione wynagrodzenie. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła.

Podstawą prawną sformułowanego żądania powoda jest art. 636 § 1 k.c. zgodnie z którym jeżeli przyjmujący zamówienie wykona dzieło w sposób wadliwy albo sprzecznie z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Przede wszystkim należy zauważyć, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek odstąpienia od umowy z pozwanym na podstawie powołanego przepisu. Nie można uznać, że wyznaczył pozwanemu odpowiedni termin w celu zmiany sposobu wykonania dzieła. Z treści § 9 umowy wynika, że wszelkie zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Niewątpliwie oświadczenie powoda wzywające do zmiany sposobu wykonania i wyznaczające taki termin winno zostać złożone na piśmie pod rygorem nieważności. Wymogu tego powód nie spełnił. W zakresie wykonywania prac remontowych między stronami odbywała się wymiana korespondencji mailowej. W ten tylko sposób powód przekazywał pozwanemu swoje uwagi co do wykonywania umowy i ewentualnych zmian terminu wykonania. Ze względu jednak na uczynione w umowie zastrzeżenie co do formy i na treść art. 76 zd. 1 k.c. oświadczenia powoda złożone w postaci listów elektronicznych dotknięte są sankcją nieważności bezwzględnej. W konsekwencji nie wywierają żadnych skutków prawnych w zakresie oceny prawidłowości i terminowości wykonania umowy. W tej sytuacji żądanie powoda i ustalony stan faktyczny podlegały ocenie jedynie w świetle przepisów ogólnych o nienależytym wykonaniu zobowiązania. W świetle art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód, będący wierzycielem w zakresie wykonania prac remontowych winien był udowodnić, że pozwany nienależycie wykonał ciążące na nim zobowiązanie oraz poniesienie szkody, pozostającej w związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem zobowiązaniem przez pozwanego oraz wysokość tej szkody. Pozwany, będący w tym zakresie dłużnikiem, winien natomiast udowodnić, że nie ponosi odpowiedzialności za zaistnienie okoliczności, których następstwem było nienależyte wykonanie zobowiązania i pozostająca z nim w adekwatnym związku przyczynowym szkoda.

Powództwo główne nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu z tej przyczyny, że powód nie udowodnił wyrządzenia powodowi szkody na skutek wadliwego wykonania dzieła ani wysokości dochodzonego pozewem roszczenia, zakwestionowanego przez pozwanego. W tym miejscu wskazać należy reguły rozkładu ciężaru dowodowego, które warunkują merytoryczną ocenę żądania pozwu w kontekście dostarczonego Sądowi przez strony materiału dowodowego (art. 232 k.p.c.). Zgodnie z ogólną zasadą z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (orzeczenie Sądu Najwyższego dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 1970/9/147), a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, LEX nr 8416 i z dnia 13 października 2004 r., III CK 41/04, LEX nr 182092). Rolą Sądu jest natomiast przestrzegać zasady kontradyktoryjności i bezstronności, nie zaś zarządzanie dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNCP 1997/6-7/76, orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12). Powód powinien zatem w rozpatrywanej sprawie, obok istnienia roszczenia, udowodnić także jego wysokość.

Materiał dowodowy zaoficerowany Sądowi przez powoda okazał się niewystarczający do wykazania jego roszczenia. Złożone przez powoda do akt zestawienie kosztów oraz wezwanie do zapłaty, jako dokumenty prywatne, stanowić mogą jedynie dowód tego, że powód, od którego pochodziły, złożył oświadczenia o wydatkach jakie poniósł w związku z remontem lokalu mieszkalnego i zaległości pozwanego względem niego z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania (art. 245 k.p.c.). Rację ma pozwany, że informacje zawarte w tych dokumentach stanowią jedynie twierdzenia powoda, wymagające dopiero udowodnienia. Z kolei dokumenty te nie dowodzą, czy powód poniósł szkodę w związku z niewłaściwym wykonaniem lub niewykonaniem przez pozwanego zleconych czynności. W żadnym stopniu nie wskazują też, czy rachunki i faktury przedstawione przez powoda znajdują odzwierciedlenie w przeprowadzonych pracach remontowych, a przede wszystkim, czy w istocie doszło do nienależytego wykonania powierzonych pozwanemu czynności bądź też do ich niewykonania w ogóle. W sytuacji, gdy pozwany T. B. zakwestionował wskazane okoliczności, powód winien był wykazać przede wszystkim nienależyte wykonanie zobowiązania oraz wskazać wysokość poszczególnych wydatków związanych z ponownym przeprowadzeniem remontu. Tymczasem powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie zaoficerował dowodu chociażby z opinii biegłego z zakresu budownictwa czy też hydrauliki na okoliczność ustalenia rozmiaru szkody oraz związku między ewentualnym wadliwym wykonaniem czynności remontowych przez pozwanego a powstaniem szkody. Powód, dochodząc swego roszczenia, oparł się jedynie na dowodzie z zeznań świadka E. G., który nie posiada wiadomości specjalnych z zakresu hydrauliki, ani też uprawnień do wykonywania tego typu prac. Nadto twierdzenia powoda co do nierzetelnego i wadliwego wykonywania poszczególnych czynności pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków przesłuchanych w sprawie, którzy jednoznacznie wskazali, że powód nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do wykonywanych przez nich prac. Również twierdzenia o niewłaściwym zachowaniu pracowników pozwanego nie znajdują podstaw w zebranych materiałach dowodowych. Nie znajdują uzasadnienia także żądania powoda o zwrot kosztów poniesionych w związku z czyszczeniem chemicznym jego rzeczy osobistych oraz wymiany wszystkich gniazd w lokalu, w sytuacji gdy uszkodzone zostało tylko jedno gniazdo. Nadto treścią umowy nie było objęte zabezpieczenie rzeczy osobistych powoda P. K. (1), dlatego też zdaniem Sądu nieuzasadnione jest obarczenie pozwanego wskazanymi kosztami. Ubocznie jedynie należy zauważyć, że powód winien ponosić ryzyko związane z pozostawieniem w remontowanym mieszkaniu swoich rzeczy. Powód nie wykazał, aby uzasadnione było także żądanie zwrotu kosztów naprawy podłogi oraz czyszczenia kanapy, gdy z zeznań poprzedniego właściciela wynika, że w chwili sprzedaży lokalu podłoga była uszkodzona, a kanapa nosiła ślady używalności (w ocenie świadka P. K. (2) „nadawała się do kosza”). Mimo podniesienia przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutów podważających dochodzone pozwem roszczenie, tak co do zasady, jak i wysokości, powód, reprezentowany w procesie przez zawodowego pełnomocnika, takich dowodów w niniejszym postępowaniu nie przedstawił, a tym samym nie udowodnił ani zasadności, ani wysokości dochodzonego roszczenia. Dlatego nieudowodnienie wskazanych okoliczności skutkuje oddaleniem powództwa.

Rozliczając w wyroku koszty procesu w zakresie powództwa głównego, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód, będący stroną przegrywającą sprawę, obowiązany jest zwrócić na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty procesu obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 2.400 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W ramach powództwa wzajemnego powód wzajemny T. B. domagał się zasądzenia od pozwanego wzajemnego P. K. (1) kwoty 13.548,61 zł, w tym kwoty 10.800 zł tytułem wynagrodzenia za wykonanie dzieła oraz kwoty 2.748,61 zł tytułem poniesionych kosztów materiałów użytych do wykonania prac objętych umową z ustawowymi odsetkami dnia 8 listopada 2010 r.

W rozpatrywanej sprawie nie był sporny między stronami fakt zawarcia umowy o dzieło, jak i treść tego stosunku prawnego. Równie niespornym było, ustalone za wykonane dzieło wynagrodzenie w łącznej wysokości 15.800 zł oraz fakt uiszczenia zaliczki w kwocie 5.000 zł na rzecz powoda wzajemnego.

Niewątpliwym jest, że to na powódzie wzajemnym spoczywał – zgodnie z ogólną regułą przewidzianą w art. 6 k.c. - ciężar wykazanie istnienia tej wierzytelności i jej wysokości. Z tak zakreślonego obowiązku powód wzajemny wywiązał się częściowo. O ile kwestia ustalonego wynagrodzenia za wykonane dzieło nie budzi wątpliwości, to wątpliwości budzą koszty materiałów użytych do jej wykonania. Powód wzajemny nie przedstawił bowiem w tym zakresie miarodajnych środków dowodowych. W szczególności nie wykazał, że w niniejszej sprawie w lokalu powoda zużyte zostały te konkretne materiały do wykonania zleconych prac, a tym samym nie udowodnił, że poniesione w takiej wysokości koszty uzasadniały żądanie ich zwrotu od pozwanego wzajemnego. Podobnie nie udowodnił, że koszty zużytych materiałów zostały przedstawione w sposób szczegółowo określony w umowie pozwanemu. Jednocześnie powód wzajemny wykazał, że wykonał większość prac, do jakich był zobowiązany na podstawie umowy, o czym świadczą zeznania świadków uczestniczących w czynnościach remontowych. Co więcej, niewykonanie nielicznych czynności polegających na montażu umywalki i osprzętu oraz montażu ścianki pod akwariem nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pozwanego wzajemnego. Pozwany uniemożliwił bowiem powodowi dokończenie prac polegających na montażu osprzętu wraz z umywalką pozbawiając go kluczy do lokalu mieszkalnego. W odniesieniu zaś do montażu ścianki pod akwariem, powód wzajemny odmówił wykonania czynności, zgodnie z zaleceniami osoby wykonującej akwariem oraz niebezpieczeństwem nadmiernego obciążenia konstrukcji, a zarazem wbrew oczekiwaniom pozwanego wzajemnego.

W konsekwencji uznać należy, że żądanie w zakresie wynagrodzenia zgodnie z treścią art. 644 k.c. pomniejszone o kwotę wypłaconej przez pozwanego wzajemnego zaliczki zasługuje na uwzględnienie. Natomiast w odniesieniu do nieudowodnionych kosztów materiałów zużytych do wykonania remontu w lokalu mieszkalnym pozwanego wzajemnego podlega oddaleniu.

Żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie znajduje swą podstawą prawną w treści art. 481 par. 1 i 2 k.p.c. W zakresie kwoty dochodzonej z tytułu wynagrodzenia za wykonane dzieło, w wykazanej w niniejszym postępowaniu części (tj. 10.800 zł.), pozwany popadł w stan opóźnienia od chwili wydania dzieła tj. dnia następnego po dniu wyznaczonym na oddanie dzieła, tj. od dnia 8 listopada 2010 r.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu w zakresie powództwa wzajemnego Sąd wydał kierując się zasadą stosunkowego ich rozdzielenia, przewidzianą w art. 100 k.p.c. W niniejszym postępowaniu na koszty jakie poniósł powód wzajemny T. B., który ostał się ze swym żądaniem w 79,71 % (10.800,00 zł z 13.548,61 zł) składała się: opłata od pozwu w kwocie 678 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego, którego wysokość Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) w kwocie 2.400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, natomiast na koszty jakie poniósł pozwany wzajemny, składało się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego, którego wysokość Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) w kwocie 2.400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Po wzajemnym rozliczeniu tych kosztów zasądzeniu na rzecz powoda wzajemnego podlegała kwota 1638,23 zł.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.